

Κοκκινοτριμιθιά 29/7/56

Αγαπητοί μου Κουμπάροι,

Την ημέρα που πήρα το γράμμα σας έκλειαν ακριβώς 6 μήνες από την ημέρα της συλλήψεώς μου. Έκτοτε πέρασαν ακόμη 20, μας μένουν 8 μήνες και 10 μέρες για να γεννήσουμε... όπως λέν εδώ χιουμοριστικά. Γενικά πάντως πιστεύουμε πως θα κάμουμε πολλά παιδιά εδώ μέσα.

Θυμάμαι πολλές φορές τον αισχρόν και θάθελα να μου έλεγε τα συναισθήματά του, όταν υπό άλλας συνθήκας περνούσε την ίδια ζωή. Πάντως ποτέ μου δεν πίστευα πως ήταν δυνατό να πάρω γράμμα του τοιούτου περιεχομένου και γέλασα πολύ με τα ρητά του, τα οποία ανεξαρτήτως της ύρσηκευτικής του προελεύσεως, περικλείουν πάντως την πραγματικότητα. Κάτι θυμάμαι από την Αλιστράτη, αλλά το πνεύμα είναι γενικά αυτό που πιστεύει ο κόσμος. Για να πραγματοποιηθεί όμως χρειάζεται άνθρωπος εις το τιμόνι τίμιος και δυναμικός ο οποίος να μη παρασύρεται από κόμματα και κομματικά, αλλ' ούτε να παραβλέπει τας νηνεμίας, άνθρωπος, ο οποίος σθεναρά να πιστεύει ότι ο διαρολεμένος Αίολος, που κρατά στα χέρια του τους ασκούς των ανέμων του κακού είναι πρόθυμος να τους εξαπολύσει εναντίον των μικρών και αδυνάτων οιανδήποτε στιγμήν νομίζει, ότι το συμφέρον του το απαιτεί, και διά τον αδιαμφισβήτητον αυτόν λόγον, να είναι πάντοτε έτοιμος όχι μόνον να τους αντιμετωπίσει, αλλά και να τους ανατρέψει, προς ένα αποβλέπων εισαεί τέρμα, προς μίαν λύσιν, προς ένα λιμένα. Αντιλαμβάνεσθε ότι ουδείς επιτρέπεται ενδοιασμός, ουδεμία παρέκλισις, ουδέ η ελαχίστη απόκλισις. Ηια στραροτιμονιά και να το όχημα στο βάραθρον. Μεγάλη γιαυτό η ευθύνη του τιμονιέρη, θα μου πεις. Το μεγάλο τιμόνι το κρατάει η αλύγιστη μάζα, το σύνολον, ο κόσμος.

Είναι ^{γιαυτό} γνωστό που είμαι αισιόδοξος. Αυτός ο μεγάλος άγνωστος αυτός ο ταπεινός που δεν υπολογίζεται, αυτός στ' αλήθεια είναι εκείνος που δεν συνθηκολογεί, που δεν συμβιβάζεται, που δεν δεσμεύεται, που δεν λυγίζει. Ηίσω του πανίσχυρος σύμμαχος στέκεται το πνεύμα του Θεού.

Γιατί αν στην πραγματικότητα υπάρχει Θεός, σαν ποίος τάχα νάνε αυτός και σαν τι να εκπροσωπεί. Ηη μου πείτε πως μιλώ με ασέβεια, κάθε άλλο. Πνεύμα ο Θεός. Κι' αυτό το πνεύμα δεν μπορεί να είναι τίποτα άλλο από το πνεύμα του καλού, το πνεύμα του δίκαιου, το πνεύμα του αληθινού, το πνεύμα που γεννά τα έργα τα μεγάλα, τους στοχασμούς τους ξεχωριστούς, τις υυσίες για το σύνολο. Κι' αν προχωρήσουμε πιο θαρρετά, θα πρέπει να μη διαμφισβητήσουμε πως κάθε άνθρωπος που έχει μέσα του τις αρχές αυτού του Πνεύματος και δίνεται γι αυτές, έχει παράπλημα μέσα του και κάτι το θεϊκό, είναι ένας απόστολος αυτού του Θεού, είναι ένας μικρός Θεός. Δεν νομίζω, το επαναλαμβάνω, πως γράφοντας τούτα τα λόγια, ασεβώ. Πιστεύω πως έτσι

είναι η πραγματικότητα. Έτσι τον βλέπω τον Θεό. Σα μια μικρογραφία στον άνθρωπο, που έχει ή πλησιάζει τα προτερήματα που θέλεις να έχουμε μια θρησκεία, όποια κι αν είναι. Ναι, όποια κι αν είναι, γιατί αυτές οι αρχές είναι πανανθρώπινες, κι όλοι οι άνθρωποι είμαστε μια ζύμη, ένα φύραμα, τον ίδιο οργανισμό έχουμε, τον ίδιο αέρα αναπνέουμε, το ίδιο νερό πίνουμε, τις ίδιες τροφές χρησιμοποιούμε, την ίδια ψυχική αρετή μπορεί ν' αποκτήσουμε με την κατάλληλη καλλιέργεια. Κι είμαστε στο κάτω-κάτω κατ' εικόνα και ομοίωση Αυτού, κι έχουμε το ίδιο "πνεύμα". Βέβαια το θέμα με το οποίο καταπιιάστηκε είναι πολύπλευρο και βλέπω την κουμέρα - για να θυμηθεί λιγάκι Κύπρο - να κουνά το κεφάλι εις αμφιβόλους και αντιθέτους απόψεις αποκλίνουσα. Αλλά σε κάποιο σημείο συναντώμεθα και συμφωνούμε. Εκεί όπου ενδόμυχες επιθυμίες μας τείνουν και οι πόθοι μας εναγκαλίζονται ολόθερμα τας πεποιθήσεις μας διά το αίσιον αποτέλεσμα και την ολοκληρωτικήν πραγματοποίησίν των. Κι' αυτό θα γίνει γιατί το θέλει ο Θεός. Φωνή γαρ λαού. Φωνή Θεού. Δεν μου στείλατε μια πρόσφατη φωτογραφία για να καμαρώσω την οικογένεια. Θάναι πράγματι μεγάλη απόλαυσις η Κικίτσα εναφνουύσα το

θάθελα όμως ν' άκουα πως τα βγάξει πέρα μ' εκείνο το "ρ" το αφιλύτιμο που βρίσκεται στη μέση. Δεν πειράζει όμως, η δουλειά να γίνεται. Ο Γιαννάκης ήταν πολύ ζιζάνιο τότε. Πιστεύω να φρονίμεφε τώρα. Περιμένω το γράμμα του. Όσο για τη Μαρούλλα, τη βλέπω μπροστά μου ολόκληρη κοπελίτσα, πιστεύω δε πως θάναι καλή μαθητριά. Δεν θα πάτε φέτος εξοχή; Όσο για μας βγάζουμε θαυμάσια εξοχή. Έχουμε φαίνεται αμαρτίες να κόψουμε. Καλά να λες.

Έχω παχύνει αρκετά από την καθιστική ζωή και την ...αναισθησία. Ευτυχώς που είμαστε πολλοί και με τους πολλούς ο Χάρος είναι γλυκός. κουβεντιάζουμε κουτσομπολεύουμε, παίζουμε λίγο τάβλι, λίγη μπάλα, λίγο χαρτιά, γράφουμε και κανένα γράμμα - τώρα μας τάκαμαν τρία την εβδομάδα ενώ πριν είχαμε απεριόριστα δικαιώματα και περνά η ώρα. Τι να γίνει,

Πολλούς χαιρετισμούς στους γνωστούς. Ευχαριστώ για την
\ αλλά ως ότου να τη δείτε θα σας ξαναγράψω φαντάζουμε.
Περιμένω γράμμα σας και των παιδιών.

Με πολλή αγάπη

Κυριάκος

Κον Χρίστον Χ'Χρίστου

Έφορον Καπνού

Νέα Ζίχνη

ΣΕΡΡΑΣ

GREECE

Κ. Χρ. Μάτσης D.P. 196

Κρατητήρια Κοκκινότριμιθιάς

CYPRUS